

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Oehlenschläger, Adam Gottlieb FRA: Mynster, Jakob Peter (1807-03-04)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Oehlenschläger, Adam Gottlieb FRA: Mynster, Jakob Peter (1807-03-04)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 50. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000034.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Samme **).

Spiellerup, 4de Mart. 1807.

— Uagtet jeg, som heele Verden (endogsaa Du, skiøndt Du ikke læser Aviiser) veed, lever saa afsondret, at jeg Intet veed om den heele Verden, saa har jeg dog i min Ungdom, da jeg endnu læste Sommerfeldts Geographie, lagt Mærke til, at der var irgendwo en Kroe, kaldet Paradiis. Det er mig kiært at erfare, at Du nu opholder Dig i bemeldte Kroe, thi man skal der være vel accomoderet. — Hvad mig angaaer, da lever jeg indgetogent, og studerer logica, det vil sige: min Prædikestoel; hvad Mesningen angaaer, da er det ganske sandt, at jeg ikke kan de syv musikalske Stavelser ut, re, mi etc., men da jeg derimod kan alle andre, og af hiine syv næstens. 51aldrig forekommer nogen, undtagen Fa, i mine Collecter, saa vil Du let indsee, at jeg desuagtet kan komme meget vel derfra. For Resten er jeg, ligesom Du, ogsaa beskiæftiget med den babylonske Taarn-Bygning — istedetfor at de Fleeste af vore contemparanei kun ere komne til den babylonske Sprog-Forvirring — dog er jeg endnu egentlig kun ved at udkaste Planen til Bygningen; og tænker jeg da, at siden det forrige Gang ikke vilde lykkes, da man begyndte fra Jorden til Himmelen, saa gjøre vi denne Gang bedst i at begynde fra Himmelen til Jorden. Kanskee have vi saa imidlertid den Fordeel, at Jorden forgaaer, da vi vil kunne spare meget af Bygningen.

Men for at tale alvorligt, saa skal jeg nok bringe Engelbreth Din Hilsen, naar jeg engang seer ham, hvilket paa denne Tiid kun sjelden skeer; thi da Vejene ere saa slemme, at man i Pohlen ikke engang kan kiøre med Kanoner, saa kan Du vel viide, at jeg endnu mindre kan kiøre til mine Naboepræster. —

Jeg var tilfreds, at jeg ikke havde meere Jord, end Kongen af Preussen, thi saa behøvede jeg hverken at saae, eller at høste, eller at sanke i Lade, og heller ikke, som nu, at forlade Dig for at fryse paa min Loe, medens der blev maalt Korn op.

— Hvad Du skriver mig om de franske Tragoedier, er Altsammen sandt, og kommer mig desto meere tilpas, da jeg nyelig igien har læst et Bind af Racine. Dog var Ludvig den 14des Periode meere en Barselseng, end „en Moder“, meere et Drivhuus, end en „Spire“. Spiren til den væmmelige franske Tragering var allerede i Jorden; men da den fik tidlig Regn og sildig Regn, udbredte den sine Blade saavel i Tragoedierne, som i Spillet, og i deres Oder, der forholde sig til Pindars, just som Corneilles Tragoedier til Sophokles '. Den franske højtravende Poesie er som en Mand med spændte Aarer, uden Hjerter, altsaa uden Foreeningspunct og uden Circulation. Dog gaaer det mig, som Dig, at enkelte Sæner røre mig; heller ikke er det min Meening at ville anathematisere heele den franske Literatur, som Nogle have for Skik;s. 52en Green deraf er endog virkelig religiøs, skiøndt meget begrændset, og forunrerligen tørt-brændende.

Endnu siger jeg Dig ret Tak, fordi Du —

[Det Øvrige mangler].